

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 2.Pf.20.013/2024/4.

A felperes:

felperes neve, felperes címe

A felperes képviselője:

Kummer Ügyvédi Iroda, ügyvéd címe, ügyintéző: dr. Kummer Ákos ügyvéd

Az alperes:

alperes neve, alperes székhelye

Az alperes képviselője:

Nagy János Ügyvédi Iroda, ügyvéd címe, ügyintéző: dr. Nagy János ügyvéd

A per tárgya: személyiségi jog megsértése

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 3/C.P.21.740/2023/12.

A fellebbezést benyújtó fél: a felperes és az alperes

Ítélet

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését részben megváltoztatja és az alperes által a felperesnek fizetendő sérelemdíj összegét 600.000 (hatszáz ezer) forint és ennek 2018. október 11. napjától a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamataira felemeli.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 12.500 (tizenkétezeröttszáz) forint + áfa másodfokú perköltséget, valamint az államnak e határozat jogerőre emelkedésétől számított 60 napon belül 40.000 (negyvenezer) forint fellebbezési illetéket az állami adó- és vámhatóság 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlája javára.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

[1] A felperes a Párt1 tisztségviselője volt 2020 elejéig.

[2] A 2018-as országgyűlési választási kampány során személyl érdekkörébe tartozó gazdasági társaságokkal tárgyalt, választási plakátok kihelyezése, plakáthelyek bérlete és megvásárlása tárgyában.

[3] Az alperes üzemelteti a www.webcim1.hu internetes hírportált.

[4] A www.webcim1.hu oldalon 2018. október 10. napján „Cikk címe” címmel jelent meg cikk. Az írás arról számolt be, hogy tanú3 a felosztatott települési Párt1 alapszervezet egykori elnöke a legfőbb ügyésznél tesz feljelentést a Párt1 körüli gyanús pénzmozgások miatt. A nyilatkozó elmondta, hogy tanúja volt annak, hogy került a pénz személyl-től felperes neveon keresztül a Párt1 pártkasszájába. A cikkben szerepelt, hogy felperes neve keze alatt kilenc regionális igazgató dolgozott és ők kapták meg felperes nevetől a pénzeket, majd választókerületi szintre vitték azokat. A pénz a tagság barátain keresztül támogatás címszó alatt került a párt kasszájába, ezzel pedig bűncselekményt követtek el.

A lap az [webcim2](http://www.webcim2.hu) hírportálra hivatkozva közölte azt is, hogy személyl összekötője a Párt1ban felperes neve pártigazgató és rajta keresztül jutottak el a vesztegetésre szánt feketepénzek a Párt1 képviselő-jelöltjeihez.

[5] A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes megsértette a jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát az általa üzemeltetett webcím1.hu portálon 2018. október 10-én „Cikk címe” címmel megjelent cikkben annak valótlan híresztelésével, hogy a 2018-as országgyűlési választási kampányban rajta keresztül jutottak el személylétől származó, vesztegetésre szánt feketepénzek a Párt1 képviselő-jelöltjeihez.

Kérte az alperes 600.000 forint sérelemdíj és ennek 2018. október 11. napjától a kifizetésig járó késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatainak megfizetésére kötelezését.

Előadta, hogy 2020 elejéig a Párt1 tisztségviselője volt, a 2018-as országgyűlési választási kampány során előfordult, hogy a személylét érdekkörébe tartozó gazdasági társaságokkal tárgyalt választási plakátok kihelyezése, plakáthelyek bérlete és megvásárlása tárgyában. A megbeszélésen kizárólag ezen kérdésekről volt szó, az üzleti kapcsolat részese volt tárgyalópartnerként. Soha nem történt ezen találkozások alkalmával olyan, hogy személylét, vagy a Párt1 bármelyik tisztségviselőjének pénzt adott volna át. Olyan sem történt, hogy bárki a pártnak feketepénzeket adott volna azért, hogy abból választásra induló más pártok jelöltjeit vesztegessék meg.

A sérelemdíj-igényével kapcsolatosan előadta, hogy hozzá és a párttársaihoz, hozzátartozóihoz is érkeztek kérdések a cikkbeli közléssel kapcsolatosan. Sokan hitelt adtak ennek és azt tudakolták, hogy igazak-e az állítások. Folyamatosan magyarázkodnia kellett a leírtak miatt, ami kellemetlen és megalázó volt.

[6] Az alperes ellenkérelmében elsődlegesen a felperes keresetének teljes egészében való elutasítását kérte. Másodlagosan arra az esetre, ha a felperes keresete jogalapjában megalapozott, azt indítványozta, hogy a bíróság legfeljebb 100.000 forint sérelemdíjat állapítson meg a felperes részére.

Előadása szerint az, hogy a felperes tisztségviselőként személyléthez járt más pártok képviselőinek lefizetésére szánt pénzért és rajta keresztül jutottak el a feketepénzek a Párt1 képviselőihez, valós tartalmú közlések. Ténykérdés, hogy a felperes rendszeresen járt személyléthez, egy alkalommal még fénykép is készült róla, ahogy a utca neve utcában táskával a vállán távozik személylétől. Korábban folyamatban volt perben több tanú előadta, hogy a 2018-as választások előtt többek készpénzben befizetéseket eszközöltek a párthoz, a befizetők személyéről a tanúk nem tudtak pontosan nyilatkozni. Elmondták azt is, hogy a párton belüli szöbeszéd tárgya volt az, hogy személylétől sok pénz áramlott a Párt1hoz. Megítélése szerint mind a párton belül, mind a párton kívül a nyilvánosság számára egyértelmű tény az, hogy személylét valamilyen formában finanszírozta a pártot. Álláspontja szerint pedig nem lehet kétséges, hogy ezen finanszírozás kizárólagos koordinátora nem lehetett más, mint a felperes.

A közügyek demokratikus vitája során a vita érintettjei a politikai döntéseket a maguk összefüggéseiben értelmező polgárok, akik tisztában vannak a pártpolitikai véleménynyilvánítások figyelemfelkeltésre és túlzásokra hajlamos jelzőivel, jelen esetben a sérelmezett kijelentések nem minősülnek olyan közléseknek, melyek a felperes társadalmi megítélését hátrányosan csorbítanák a társadalom szemében. Mindezek alapján a felperes jóhírneve nem sérült.

A sérelemdíjjal összefüggésben előadta, hogy az nem automatikus jogkövetkezménye a személyiségi jog megsértésének, a közéleti témájú jogsértések esetén a bírói gyakorlat a

sérelemdíj összege körében nagyobb mértéktartást tanúsít. Az összeg megállapítása kapcsán a bírói mérlegelésnek ki kell terjednie a közléssel érintett személynek okozott hátrány mértékének vizsgálatára és a közlés konkrét hatásaira is. A jogszabály alapján a sérelemdíj összegét egyösszegben kell meghatározni, ahhoz képest, amit a felperessel szemben maga a sérelmezett közlés kiváltott. Ez nem jelentheti azt, hogy a sérelmezett közlések által kiváltott hatást cikkenként kellene megítélni. Hivatkozott arra, hogy a felperes ugyanazon közlések nyomán eddig több mint egy tucat alperes által kiadott sajtótermék vonatkozásában indított jóhírnév megsértésének megállapítása iránti eljárást, melyekben sérelemdíjat is követelt. Az alperes példálózó jelleggel sorolt fel jogerősen befejeződött eljárásokat, melyekben előadása szerint összesen 7.100.000 forint összegű sérelemdíjat állapítottak meg a bíróságok a felperes részére. Álláspontja szerint a felperes jóhírnévsértés miatt már megfelelő mértékű kompenzációban részesült, ezért további sérelemdíj megállapítása esetében indokolatlan és szükségtelen.

[7] Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát akkor, amikor az általa üzemeltett www.webcim1.hu portálon, 2018. október 10-én „Cikk címe” címmel megjelent cikkben valótlanul híresztelte a felperesről, hogy a 2018-as országgyűlési választási kampányban rajta keresztül jutottak el személytől származó, vesztegetésre szánt „feketepénzek” a Párt1 képviselőjelöltjeihez.

Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 100.000 forint sérelemdíjat és ennek 2018. október 11. napjától a kifizetésig járó, a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal egyező mértékű kamatát.

Ezt meghaladóan a felperes keresetet elutasította.

Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 38.100 forint perköltséget.

Felhívta az alperest, hogy 36.000 forint illetéket a Nemzeti Adó- és Vámhivatal illetékbevételei számlájára fizessen meg 60 napon belül.

Az elsőfokú bíróság ítéletében ismertette a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:43. § d) pontját, 2:44. §-át, 2:45. § (2) bekezdését, 2:51. § (1) bekezdését, 2:52. § (1)-(3) bekezdését. Utalt a PK 14. számú állásfoglalásra, a 13/2014. (IV. 18.), 7/2014. (III. 7.) és az 5/2015. (II. 25.) AB határozatokban foglaltakra, valamint a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXV. törvény (Bszi.) 27/A. §-ára, 163. §-ára, valamint a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 270. § (3) bekezdésére, 346. § (5) bekezdésére.

A felperes által sérelmezett közléseket tényállításnak minősítette, mert azok tartalmára bizonyítás folytatható, igazságtartalmuk igazolható, ellenőrizhető.

Az alperesi védekezésre tekintettel arra következtetett, hogy az alperes jogi álláspontja miatt nem bizonyította az állításai valóságát. Az a körülmény, hogy a felperest többször látták együtt személylssel és erről fénykép is készült, nem alkalmas a cikkben foglaltak valóságának bizonyítására.

Azt állapította meg, hogy az alperes valótlanul vádolta a felperest vesztegetéssel, illetőleg a választás rendje elleni bűncselekmény elkövetésével. Ebből következően a társadalmi megítélését hátrányosan befolyásolta. Ezt köztudomásúnak elfogadva további bizonyítás nélkül is megállapíthatónak ítélte, hogy a felperesre nézve a közlések sértők voltak, ezért a jogsértést megállapította.

Tekintettel arra, hogy a felperes közszereplőnek minősül, ezért a közszereplőkre vonatkozó személyiségi jogok alacsonyabb védettségi szintje állapítható meg, magasabb fokú türési kötelezettségből azonban nem következik, hogy a közéleti szereplőkre nézve valótlan, sértő tényállítások jogszerűen tehetők.

A sérelemdíj tekintetében úgy foglalt állást, hogy az alperessel szemben alkalmazott szankciók sem eredményezhetik feltétlenül a sérelemdíj összegének leszállítását, vagy annak mellőzését, mert a jogsértés következményeinek alkalmazása során, az eset egyedi körülményeinek van döntő jelentősége. Köztudomásúnak minősítette, hogy ha egy politikusról választási kampányban sértő, a feddhetetlenségét negatívan befolyásoló cikk jelenik meg, az számára hátrányt okoz, mert a választók negatívan ítélik meg, ez pedig a politikai sikerességét negatívan befolyásolhatja. Az alperessel, mint médiaszolgáltatóval szemben fokozottabb elvárás támasztható a megjelentetett cikkeivel kapcsolatosan. Az alperes nem kísérelte meg, hogy a felperes számára teret engedjen a közöltekkel kapcsolatosan. Nem merült fel olyan körülmény, melyből arra lehetett következtetni, hogy a szerző az információ valóságának ellenőrzése céljából a felperes előzetes megkeresésére törekedett volna.

Nem merült fel adat arra nézve sem, hogy mi az indoka annak, miszerint a felperes a 2018-as választási kampányban elhangzott sértő kijelentés miatt 2023-ban is eljárásokat indít, holott már egy újabb választási kampány is lezajlott és a felperes jelenleg már nem minősül közszereplőnek. Kiemelte, hogy a felperes elévülési időn belül érvényesítette igényét. Megítélése szerint az alperesnek a felperes sérelemdíj igény érvényesítésével kapcsolatosan kifejtett álláspontja lényegében azt jelenti, hogy az alperes megítélése szerint a felperes joggal való visszaélést valósít meg az igényérvényesítésével. Megállapítása szerint önmagában nem tilalmazott, hogy a felperes visszatérő sérelmei érvényesítésére külön eljárásokat indítson, de ha azt lehet megállapítani, hogy ennek nincs racionális indoka, akkor ez a magatartás visszaélésszerűvé válhat. A joggal való visszaélés azzal a következménnyel jár, hogy az alanyi jog érvényesítését jogellenessé teszi, az ilyen magatartással nem érhető el a kívánt joghatás, a bíróság nem támogathat olyan magatartást, melynek valójában nem a jogvédelem a célja.

Azt állapította meg, hogy valószínűsíthető, hogy a felperes társadalmi életében a cikk megjelenésekor időlegesen negatív változás állt be, azonban az eltelt időre tekintettel, és a más perekben megítélt sérelemdíj eredményeként a felperesnek elegendő kompenzációt kellett nyernie. Figyelemmel volt arra is, hogy a felperes kifejtett tevékenysége, politikai szereplése pozitív megítélésű, a közel öt évvel ezelőtti jogsértés társadalmi hatása már ellensúlyozást nyert. Arra mutatott rá, hogy az adott jogsértés hatása az idő múlásával csökken. Az eset összes körülményének együttes mérlegelésével 100.000 forintos sérelemdíj megállapítását tartotta alkalmasnak a 2018-ban okozott, és ezt követően elszenvedett sérelem kiegyensúlyozására.

A kamatfizetésre vonatkozó igényt is alaposnak minősítette, mert a jogsértés elkövetésekor a sérelemdíj összege esedékessé vált.

A perköltségről a Pp. 83. § (3) bekezdése, valamint a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontjának figyelembevételével határozott. Az illeték viseléséről a Pp. 101. § (1) és 102. § (1) bekezdése, a 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése, valamint az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 62. § (1) bekezdés f) pontja alapján döntött.

[8] Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben a felperes és az alperes is fellebbezést terjesztett elő.

[9] A felperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének részbeni megváltoztatásával kérte, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által a javára megítélt sérelemdíj összegét 600.000 forintra és ennek 2018. október 11. napjától a kifizetésig járó, a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatára emelje fel.

A részére megítélt sérelemdíj oly mértékben alacsony, hogy még a bírói gyakorlat szerint megítélt összegek minimumánál is kevesebb a hasonló jogcímen megítélt sérelemdíjakhoz képest. A megállapított sérelemdíj indokaként nem fogadható el az az érvelés, hogy mivel más perekben már sérelemdíjban részesült, ezért az alperes, illetve jogelődjei által megtett közlések miatt a különböző perekben érvényesített igényeit össze kellene adni, és ennek fényében kell azt vizsgálni, hogy a közzétett valótlanítások összesen mekkora sérelemdíj megállapítását indokolják. Az sem minősíthető megfelelő érveknek, hogy a számára más, közel azonos tényállás mellett zajló perekben megítélt sérelemdíj kellő kompenzációt nyújtott és a jogsértés társadalmi hatása már ellensúlyozást nyert.

A sérelemdíj mértékére vonatkozó jogszabályi rendelkezés határozza meg azokat a szempontokat, amelyek a sérelemdíj mértékének megállapítása során mérlegelendők. A sérelemdíjban marasztalás lehetőségét biztosító törvényi rendelkezések céljának az a jogalkalmazás felel meg, amely nem marasztal olyan alacsony összegű sérelemdíj megfizetésére, amely nem alkalmas a sérelem kompenzálására, sem pedig a jogsértéstől visszatartó preventív hatás kifejtésére.

Megítélése szerint az elsőfokú bíróság helyesen vette számba a sérelemdíj megítélésekor irányadó szempontokat, azokból azonban helytelen következtetést vont le a sérelemdíj összegének megállapításakor. Az alperes, illetőleg a jogelőd gazdasági társaságok által működtetett sajtóorgánumok több alkalommal is közölték a perben sérelmezett állítást. A jelen perben azonban csak az vizsgálható, hogy a per tárgyát képező cikkben foglalt valótlan tényállítások miatt milyen jogkövetkezmények alkalmazhatók. Ezért nem értékelhető együttesen az egyes sajtótermékek és egyes cikkek által okozott sérelem és annak jogkövetkezményei sem. Az alperes által működtetett online és nyomtatott sajtótermékek olvasótáborába között lehet ugyan átfedés, de azok más és más olvasóközönséget céloznak, ezért a különböző cikkek hatásait nem lehet összevontan kezelni. Az alperesnek azzal a magatartásával, hogy újra és újra megjelentette a valótlan állításokat, az volt a szándéka, hogy azokat sulykolva, a hitelességet erősítse, különösen azokban az olvasókban, akik akár több alkalommal, akár több felületen is találkoztak már a közlésekkel. A valótlan és sértő tényállítások a többszöri közzététellel még szélesebb olvasóközönséghez jutottak el és hosszabb ideig napirenden tartották a valótlan tartalmú híresztelést. Hivatkozott arra is, hogy benne is az az érzet keletkezett, hogy eszköztelen, és a kitalált valótlanítások a lehető legszélesebb nyilvánossághoz jutottak el. A többszöri közlés tehát nemhogy enyhítő, hanem súlyosító körülmény a sérelemdíj összegének meghatározásakor.

Kiemelte, hogy az alperesi közlés azt tartalmazta, hogy a szabad választásokat célzó pénzügyi bűncselekményben a választáson induló más pártok képviselő-jelöltjének megvesztegetésében vett aktívan részt. Ez különösen egy választási kampányban nem szokványos, még a hazai közéletben sem, és igen komoly súlyú jogsértést, bűncselekmény elkövetését is jelenti. Felhívta továbbá a figyelmet arra, hogy a perbeli cikk 2018. október 10-én jelent meg, amikor az országban választási kampány nem zajlott. 2018. április 8-án volt utoljára választás, a cikket pedig több mint fél évvel azt követően közölte az alperes. A webcím1 olvasóközönsége ebben a cikkben találkozott először az alperesi valótlan állításokkal, melyek időben jóval

később jelentek meg, mint amelynek kapcsán az igényét már más ügyekben az eljáró bíróságok elbírálták.

Utalt arra is, hogy a sérelemdíj kompenzációs és magánjogi büntető funkciójának egyszerre kell érvényesülnie. A két funkciót a bíróságnak a sérelemdíj mértékének megállapításakor együtt, összességében kell figyelembe venni és értékelnie.

A bírósági gyakorlatra utalva kifejtette, hogy a sérelemdíj jogintézménye jelképes összegű sérelemdíjra való jogosultságot nem ismer. Az elsőfokú bíróság által megítélt mértékű sérelemdíj kiüresíti a jogintézmény lényegét, tekintettel arra, hogy a repressziós és preventív funkciók érvényesülését kifejezetten gátolja.

Az igényérvényesítés időpontját annyiban minősítette jelentősnek, hogy a jogosult a követelését az elévülési időn, vagy azon túl érvényesíti-e. A jogszabály nem tesz különbséget a tekintetben, hogy a követelés jogosultja az elévülési kezdő, vagy utolsó napján érvényesíti az igényét, az elévülési idő teljes tartama alatt azonos feltételek szerint biztosított a jogérvényesítés.

[10] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének részbeni megváltoztatását és a sérelemdíj iránti kereset teljes elutasítását kérte.

Álláspontja szerint a felperes által külön-külön indított eljárásoknak nincs racionális indoka. Megítélése szerint ezáltal a magatartás visszaélésszerűvé válik, melyet a bíróság nem támogathat, mert ennek valódi célja nem a jogvédelem. A perbeli cikk megjelenése óta eltelt hosszú idő, valamint a perben elbírált közel azonos tényállás mellett folyt más perekben megítélt sérelemdíj együttes összege megfelelő kompenzációt kellett nyújtson a felperes részére. Előadta, hogy a felperes tevékenysége azóta pozitív megítélésű, így a közel öt évvel ezelőtti jogsértés társadalmi hatása ellensúlyozást nyert. A felperes ezért a perbeli közlés miatt további kompenzációra nem jogosult. A felperes már a részére járó kompenzációt megkapta, további kompenzációra szoruló sérelem hiányában pedig a felperes sérelemdíj igényét teljes egészében el kell utasítani.

[11] A felperes az alperesi fellebbezéssel kapcsolatosan benyújtott fellebbezési ellenkérelmében úgy nyilatkozott, hogy csak az általa előterjesztett fellebbezés körében változtassa meg a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság döntését. Nem minősíthető visszaélésszerű magatartásnak az, hogy a személyét támadó közlések miatt külön-külön kezdeményezett peres eljárásokat az azokat közzé tevő sajtóorgánumokkal szemben. Meggyőződése szerint a megjelent hasonló jogsértések miatt kapott sérelemdíj ténye nem befolyásolja azt, hogy a jelen perben érintett közlés milyen hatással volt a társadalmi megítélésére. Az egyes sajtótermékek olvasótáborra nem feltétlenül azonos, másrészt bizonyos olvasói réteg több sajtótermékben is találkozhatott a jogsértő közlésekkel. Ez kifejezetten a jogsértés okozta sérelmet növelő körülmény, melynek a jogsértés következményeinek körében is értékelést kell nyernie. A cikk megjelenése és a keresetlevél előterjesztése között eltelt időnek nincs jelentősége a sérelemdíj igény összegének meghatározásakor. A személyiségi jogsértés jogkövetkezményeinek levonása során nem lehet mérlegelési szempont az elévülési időn belül a keresetlevél beadásának ideje.

[12] Az alperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

[13] A felperes fellebbezése alapos, az alperes fellebbezése alaptalan.

[14] Tekintettel arra, hogy a másodfokú bíróság olyan lényeges eljárási szabálysértést nem tapasztalt, melyre tekintettel az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül kellett volna helyezni, ezért a Pp. 383. § (1) bekezdése alapján az ügy érdemében döntött.

[15] A másodfokú bíróság a Pp. 370. § (1) bekezdése szerint a fellebbezések és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között bírálhatta felül az elsőfokú bíróság döntését. A jogsértés megállapítása tekintetében a határozat jogerőre emelkedett a Pp. 358. § (5) bekezdés harmadik mondata alapján.

[16] Az alperesi fellebbezés az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatása vonatkozásában érdemben nem volt figyelembe vehető, tekintettel arra, hogy az alperes fellebbezésében a jogsértés megállapításával kapcsolatos döntést nem támadta, kizárólag a sérelemdíj tekintetében kérte annak teljes elutasítását.

Az alperes ilyen irányú fellebbezése azonban az ellenkérelem megváltoztatását jelentette. Az alperes az elsőfokú eljárásban előterjesztett ellenkérelmében úgy nyilatkozott, ha az elsőfokú bíróság a jogsértést megállapítja, akkor kizárólag 100.000 forint összegű sérelemdíjat állapítson meg a felperes javára (másodlagos kérelem). Az elsőfokú bíróság pedig az ítéletbeli döntésével az alperes másodlagos kérelme szerint határozott. Ebből következően a megállapítási keresetrésznek helyt adó döntés fellebbezéssel való támadásának hiányában, a sérelemdíj teljes elutasítására vonatkozó fellebbezés az ellenkérelem olyan irányú megváltoztatását jelentette, mely a Pp. 373. § (1) bekezdése alapján tilalmazott.

[17] A másodfokú bíróság nem értett egyet az elsőfokú bíróság döntésével a sérelemdíj mértéke tekintetében.

[18] A sérelemdíj megállapítása körében elsődlegesen azt kell vizsgálni a Ptk. 2:52. § (1) bekezdése alapján, hogy ha a felperest személyiségi jogsértés érte, van-e olyan nem vagyoni sérelme, melynek kompenzációjául vagyoni ellentételezés, vagyis sérelemdíj alkalmazása szükséges.

Ennek során azt kell megítélni, hogy az alperes jogsértő magatartása a jogsérelem okozásakor milyen sérelmet okozott a jogában sértettnek.

Az elsőfokú bíróság felsorakoztatta azokat a körülményeket, melyekre tekintettel a nem vagyoni sérelem igazolható volt, a sérelemdíj összegének meghatározásakor azonban elszakadt a Ptk. 2:52. § (3) bekezdésében foglalt értékelési körülményektől és lényegében a felperes körülményeire visszavezethető okokból (eljárások indítása; egyéb sérelemdíjak kompenzációja) csökkentette a keresetben követelt sérelemdíj összegét.

[19] A sérelemdíj mértékének meghatározásakor – a Ptk. 2:52. § (3) bekezdésének kiemelése szerint – alapvető fontosságú a jogsértésnek a sértettre gyakorolt hatása. Az a körülmény, hogy a felperes számos alkalommal hasonló jogsértések miatt érvényesített személyiségi jogi igényt, alapvetően abból következett, hogy ennyi esetben volt kénytelen szembenézni a számára sérelmes sajtóközlésekkel, melyből alapvetően az következik, hogy a jogsértések jelentős számú volta sokkal inkább felerősítette a valótlan közlések hatásait és ebben az alperesnek is szerepe volt. Ez pedig a felperesre gyakorolt hatás körében külön értékelést kellett kapjon.

Az elsőfokú bíróság értékelésével kifejezetten az alperesi egyediesített magatartásnak, vagyis az adott sajtótermék vonatkozásában fennálló felelősség tekintetében nem nyert megfelelően értékelést, hanem az szinte teljes mértékben feloldódott a felperesi igényérvényesítés sajátosságának értékelésében.

A webcim1.hu-n adott időben való megjelenésnek hatásait külön értékelni kell, melynek eredményeként helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a sérelmezett közlés a felperes megítélését rontotta. Ezek a hatások pedig kifejezetten az alperes magatartásából fakadtak és szándékoltan a saját olvasóközönsége irányában hatottak.

Az ellenőrizetlen információk közlése jelentős súlyú jogsértést jelentett, különös tekintettel arra, hogy bűncselekmény elkövetését vetítették a felperesre.

[20] A kompenzációs és preventív hatásoknak a sérelemdíj megállapításakor egyöntetűen kell érvényesülniük, azonban a megállapított sérelemdíj összege tükrében ezen funkciók megfelelő és egyediesített érvényesülése nem volt biztosított. A felperesi sérelemdíj igény összege az adott jogsérelemhez mérten és a bírói gyakorlathoz mérve is mértéktartónak volt minősíthető és az megfelelt az általános bírói gyakorlatnak is, a hasonló jellegű jogsértések esetére nézve.

[21] A fentiekre tekintettel a másodfokú bíróság a fellebbezésben foglaltak szerint a sérelemdíj összegét 600.000 forint és kamataira felemelte.

[22] A felperes fellebbezése eredményre vezetett, míg az alperesi fellebbezés alaptalan volt, ezért a másodfokú bíróság az alperest kötelezte a felperesi perköltség megfizetésére, melynek mértékét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (1) és (5) bekezdése alapján állapított meg.

[23] Az alperes köteles viselni a fellebbezés illetékét a Pp. 101. § (1) bekezdése és 102. § (1) bekezdése, valamint a 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. §-ában foglaltak szerint, melynek mértékét a másodfokú bíróság az Itv. 39. § (3) bekezdés c) pontja és a 46. § (1) bekezdése alapján számította.

[24] A Fővárosi Ítéltábla tájékoztatja az alperest, hogy a fellebbezési illeték az Itv. 78. § (4) bekezdése szerint a határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé. Az illeték megfizetése során közleményként fel kell tüntetni az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős bírósági határozatot hozó bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát [30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés e) pont].

Budapest, 2024. március 12.

Dr. Kisbán Tamás s.k.
a tanács elnöke – előadó bíró

Dr. Fintha-Nagy Péter László s.k.
bíró

Dr. Hercsik Zita s.k.
bíró